

Moje neprestano djetinjstvo / Sretne mace / Serija autoportreta

Peić, Petra

Undergraduate thesis / Završni rad

2024

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zagreb, Academy of Fine Arts / Sveučilište u Zagrebu, Akademija likovnih umjetnosti**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:215:318974>

Rights / Prava: [In copyright](#) / [Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2025-02-10**

Repository / Repozitorij:

[Repository of the Academy of Fine Arts in Zagreb](#)

Akademija likovnih umjetnosti

Sveučilišta u Zagrebu

Nastavnički odsjek

Petra Peić

ZAVRŠNI RAD

**PREDDPLOMSKI SVEUČILIŠNI STUDIJ LIKOVNA
KULTURA**

Zagreb, 2023./2024.

Kolegiji: Slikarstvo, Kiparstvo i Grafika

Mentori/nastavnici iz glavnih umjetničkih predmeta:

Izv.prof.dr.art. Snježana Ban

Prof.art. Vlasta Žanić

Izv.prof.art. Vojin Hraste

Izv.prof.dr.art. Igor Čabraja

Suradnica. as. Vida Mejić

SAŽETAK

U ovoj akademskoj godini prednost je potpuna sloboda u stvaralačkom radu. Na početku me ta spoznaja izuzetno veselila, no kako je vrijeme prolazilo, shvatila sam da mi se izuzetno teško ogoliti pred drugima kroz moja djela. Odabrala sam jednostavan izričaj koji ne zadire previše u moju nutrinu, stanje duha i emocije, a ipak me prikazuje i predstavlja u djelomičnom svjetlu kakva sam doista. Naglašena samokritičnost, prilagođavanje novoj sredini i neprekidna introspekcija, izuzetno utječu na moj izričaj. Rad sa novim medijima omogućio je stvaranje novih ideja. Ipak, glavna okosnica svih radova je ista: nostalgija za domom i ljubimcima, naglašena svestranost u hobijima te perfekcionizam.

Ključne riječi: introspekcija, prilagodba, svestranost, nostalgija

SLIKARSTVO

„Moje neprestano djetinjstvo“

Pojam svestranost opisuje osobu koja ima široko obrazovanje, zanima se za mnoge oblasti te ih s uspjehom obavlja. U mojem slučaju, moja svestranost se očituje u mojim hobijima. Snimanje i kritika filma, uzgoj biljaka, pogotovo sukulenata, no najistaknutija zanimacija su mi lutke. Još od ranog djetinjstva smatrala sam lutke malim ljudima. Ta ljubav nije nikada prestala, već se samo umnožila. Početak kreativnog izričaja pokrenule su lutke. Neiscrpan su izvor novih ideja kroz restauriranje starih i uništenih komada te šivanja nove odjeće, oslikavanja lica i vlastoručno izrađivanje vlasulja. Cijeli proces stvaranja završava snimanjem stop animacija. Činjenica je da je takva vrsta kreativnosti širom svijeta priznata kao izuzetno cijenjen i unosan hobi te kao moguće polazište za vlastiti umjetnički rad i prepoznatljiv svijet. Uz pomoć društvenih mreža i pojedinih primjera iz suvremene umjetnosti, pronalazim istomišljenike u takvoj vrsti kreativnog rada.

Smatram da takav važan hobi ne može proći neopaženo u mom životu. Kada se pružila prilika da naslikamo djela slobodne tematike, odmah sam odabrala svoje lutke. Inspiraciju i kompoziciju za rad vučem od svoje profesorice likovnog iz srednje škole i umjetnice Maje Bachler. Njezina slika „Veseli nihilizam“ prikazuje balone poznatih animiranih fiktivnih likova koji kaotično lebde po nebu. Odlučila sam moje lutke prikazati na sličan način, no za pozadinu sam odabrala ružičastu prazninu, ne bez razloga. Ružičasta boja asocira na pojam ženstvenosti te se odmah povezuje s najpoznatijom lutkom, Barbie. Lutke su prikazane u stvarnoj veličini te su prvobitno trebale biti naslikane na platnu, no zbog manjka vremena odabrala sam drugačiji pristup, upustivši se u tehniku kolaža. Slike mojih lutaka sam isprintala u crno-bijelo te sam pomoću markera u boji naglasila atribute koje ih krasi, da bih ih zatim kolažirala u kompoziciju zaigranog karaktera. Moj perfekcionizam mi govori da taj rad još nije završen te da ima prostora za razvijanje i dorađivanje.

Petra Peić

Moje neprestano djetinjstvo, 2024.

Akril na platnu, kolaž

KIPARSTVO

„Sretne mace“

Jedna od mojih malih svakodnevnih životnih radosti, pogotovo u prostoru pokraj kojeg prolazim skoro svaki dan, jest skupina umiljatih lokalnih maca iz Čabranovićeve ulice (Zagreb), koje su poslužile za inspiraciju ovih skulptura.

Moje djetinjstvo ispunjavali su razni ljubimci, no najviše se isticala naša obiteljska mačka Marie koja je uz nas već 17. godina. S obzirom da je Marie ostala u mojem rodnom selu Štitaru nakon što sam se odselila za Zagreb, ostala mi je velika praznina. Tu prazninu u gradu upotpunila sam hraneći i mazeći kvartovske mačke.

Prve dvije godine kiparstva na fakultetu obilježene su izradom zadanih tema u kojima sam teško pronalazila nešto osobno što bi me potaklo na interakciju, a posljedica toga bilo je nesnalaženje s glinom i gipsom. U ovoj godini na raspolaganju nam je bila potpuna samostalnost u odabiru teme. Uz pomoć profesora kroz savjetovanje i konzultacije, rad s ponuđenim materijalom rezultirao je izuzetno pozitivnim iskustvom.

Uz mačke se vežu mnogi epiteti; znatiželjna, gipka, svojeglava, bezbrižna, elegantna, samouvjeren... pokušala sam sve te elemente što vjerodostojnije prikazati. Zbog navedenih razloga odlučila sam napraviti realistične mačke u stvarnoj veličini. Izrazito sam pazila na njihovu anatomiju te da budu savršene. Napravila sam sveukupno 9 skulptura koji predstavljaju 9 mačjih života te za svaku od njih jedinstvenu pozu: spavanje, istezanje, promatranje, osluškivanje, igranje, higijena, opuštanje, umiljavanje i isčekivanje. Moje modele predstavljaju moja Marie i ulične zagrebačke mačke.

Pri završetku semestra, ovaj rad ujedno je i postao homage mojoj mački koja je uginula nedugo nakon izložbe (15.6.).

Petra Peić

Sretne mace, 2024.

Glina u gips

GRAFIKA

„Serija autoportreta“

Na kolegiju Grafika i primijenjena grafika, upoznali smo se s tehnikama dubokog tiska. Izloženi radovi napravljeni su putem bakropisa i suhe igle, tehnike kod koji se iskazuje velika sloboda u izražavanju.

Izrazito su mi se sviđjeli ovi načini izrade grafike jer me asociraju na klasično crtanje s olovkom, tehnika kod koje se posjeduje kontrola nad alatom, stoga mi je izrada bila jednostavna. No na savjet profesora odlučila sam nacrtati radove s lijevom rukom, usprkos tome što sam dešnjakinja. Ispostavilo se da mi je desna previše statična i oprezna te da bi se s obrnutom više oslobodila. Zbog određenih motiva koji ne zahtijevaju veliku preciznost u prikazivanju, izvedba s lijevom rukom je doprinijela je još većoj jedinstvenosti radova.

Često crtam autoportrete, ne samo radi vježbanja, nego zato što mi služe da vidim odraz sebe, svojih misli i stavova. Zbog navedenih primjera, moji autoportreti su se našli i na grafikama. Svaki je drugačiji od prethodnog zbog načina pogleda i ekspresije. Radost, tuga, opuštenost, depresija, šašavost i radoznalost su raspoloženja koja su najviše zastupljena. Moj zaštitni znak i ono po čemu me ljudi najviše prepoznaju, je moja bujna kosa. Kosa mi ponekad služi da se sakrijem od pravog svijeta i „uđem“ u svoj vlastiti. U njezinoj izradi, ruka mi je plesala po metalnoj pločici. Najviše volim lelujave linije koje prikazuju kaotičnost i razigranost. One su imale priliku biti prisutne u mojoj kosi na grafikama. Duboki tisak omogućio mi je da naglasim svaku od tih jedinstvenih linija kod kojih se mogu iščitati moja konstantna potreba za introspekcijom.

A. D. Bakropis

„Serija autoportreta L.“

Isto. Broj, 2024.

Serija autoportreta L, 2024.

Bakropis

Serija autoportreta L, 2024.

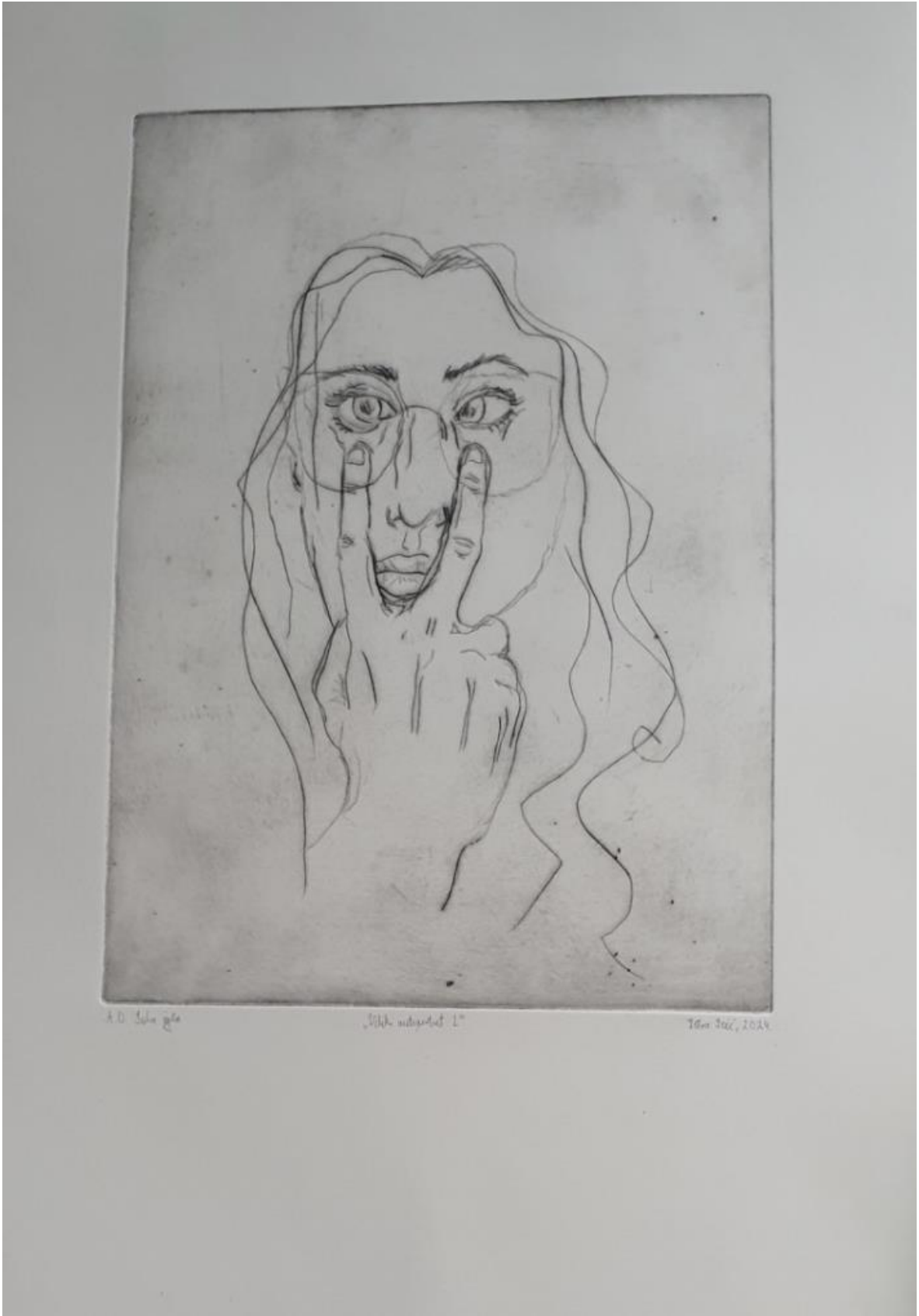
Bakropis

A. B. Suha igla „Suha igla“ 2024.

Seriya autoportreta L, 2024..

Suha igla

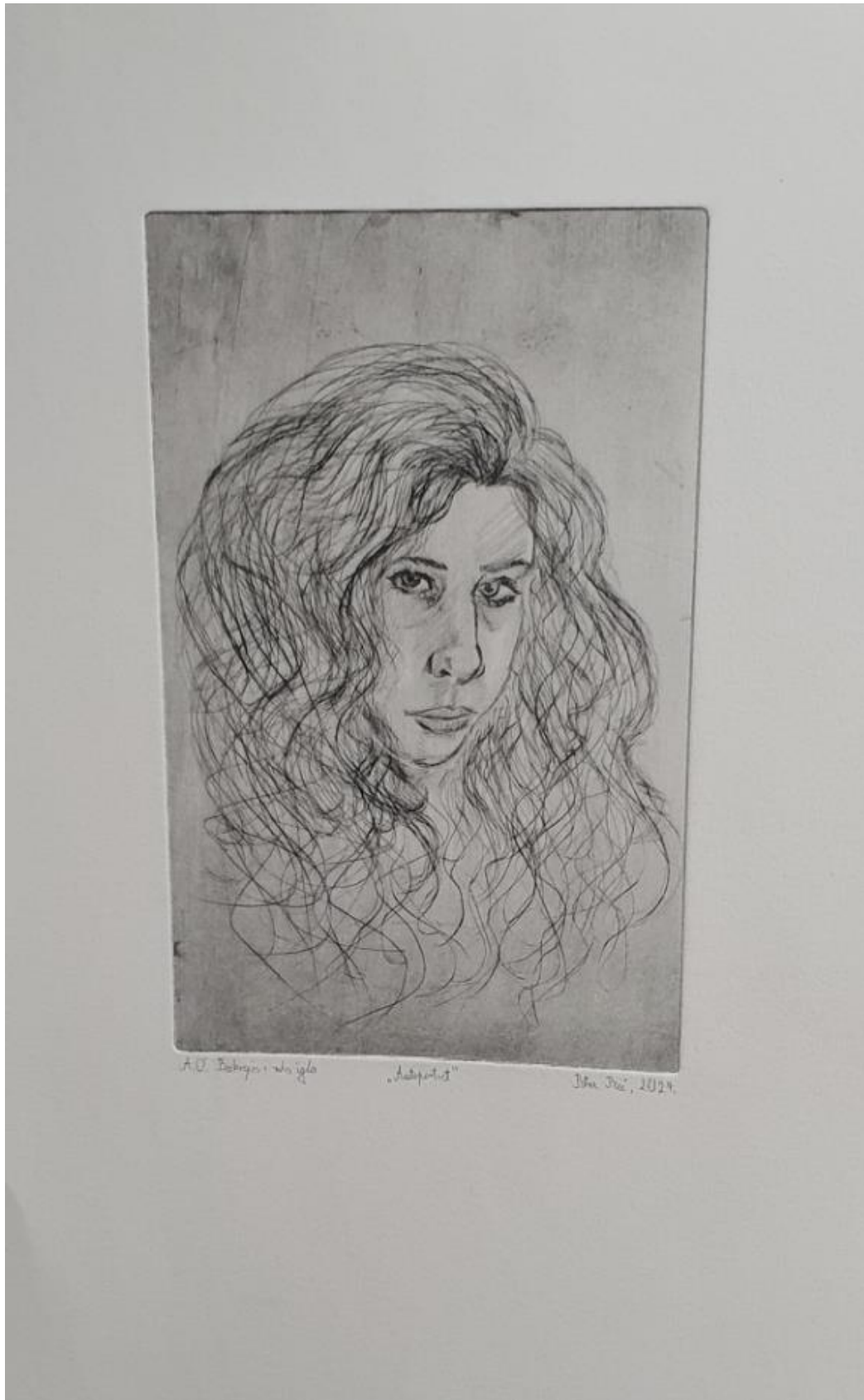
Veliki autoportret L, 2024.

Suha igla

Serija autoportreta L, 2024.

Suha igla

Autoportret, 2024.

Bakropis i suha igla